

Օրագիրին սենյակի վրայ մէջի 8 կիւնէսէք էօտէսմէք իւրիւրէ բէշին օւլարագ 6 մէ 6 պլլըզը 3½ պէկաղ մէճխիւնէ մէ նիւսիւնի 20 վարա տըր : Թաւարարտան միւշթէրի կաղըմագ խմէկէնէլէր, պէտէլինի մէ սէնէվի բօստա իշին 37½ զըշ : սաղ բարա իլալէ խտէրէք կէօնալըմէլի մէ կախօտ : պուրատա պիր առամ կէօնթէրմէլի տիրէր :

ՕՐԱԳԻՐ

ԾԱԼԵ ԱՌԱՐԱՅԻՆՈՅ

ՔԱՂԱՔԱՅԱՆ, ԵՐԳԱՅԻՆ ԵՒ ԵՌԵՒՏԻԱՆ

Նշանակըն սրբապր իւր տէֆա իշին 2 զըշ : իրին ճի տէֆա իշին 1 զըշ : մէ զիւնալէ նէշը օլու : նաճաղարա բաղարըզ օլուճաճաղ տըր : Մէք թուպ մէ սալիւրէ Պալըզ բաղար գարուսուստա, Նաֆիլէ խանըն իւնթ գալ թընտա Ն, 16 ծիլն Աւալըլի Օրագիրին կաղըլ խանէսինալ 0. Խօճապարեան խմիլնէ կէօնալըլէ : ճէք տիր Ռամուսա տալիր մէք թուպարընէշիւրա բաղար տըր :

ԵՌԵՒՏԻԱՆ ՏԵՐԻ

1869 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 22 ԵՐԿՈՒՇ ԵՐԹԻ

ԹԻՒ 12

ԿՈՍՏԱՆԳՆՈՒՊՈԼԻՍ 22 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ

Յանուար Գոռայի Բաղարարտան Կաղարարտան Երայ Դէն Երէն Եր :

Ե :

Եմն երկիր եւ կառավարութիւն իր յատուկ քաղաքականութիւնն ունի կամ ունենալու է :

Ուրեմն եթէ Տաճկաստան ալ երկիր մը եւ կառավարութիւն մ'է, ունենալու է հարկաւ իր քաղաքականութիւնը :

Երդ ի՞նչ է Տաճկաստանի քաղաքականութիւնը : 1869 յունվար 3 թուականաւ քաղաքական կտակ մը տեսանք 1 էփրանի մէջ եւ թարգմանեցինք :

Կախ նայիմք թէ այս կտակը ստուգիւ Գոռայի Բաղարարտան է, թէ չէ :

Եյս կտակը կտակի՝ Տաճկաց նախորդ պտուճական փառքը նորէն ձեռք անցնելու գաղափարին ցնորք մ'ըլլալով եւ կառաճարկէ որ մէք հիմայ օչ թէ Լաւրոպայի տիրելու գաղափարին ծառայելու ենք, այլ նոր նոր բարեկարգութիւններով հասնելու ենք Երդիւր Տաւարակային հարստութեան՝ Գաղղիոյ մտաւորական ճարտարութեան եւ Ուստիոյ զինւորական զօրութեան :

Եւոր հասնելու համար Մաճմէտական կըրօնքին ազատութիւնը եւ ստուած արտօնութիւնները շարեւէն վերջը՝ կըսէ «Լաւրոպայի մէջ հաստատուած կանոնները չը կարենալ առնելու համար՝ աճիւնէն աճիւնէ մը չունենք» :

Յիշեալ կտակագիրը ասով կը կարծէ թէ՝ Տաճկաստանի մէջ բարեկարգութեանց հաստատուելուն դէմ եղած արգելքը՝ սխալ ըմբռնմամբ բոլորովին Մաճմէտական կըրօնքը արգելք ցուցած են : Եւ եթէ հաստատուի թէ, Մաճմէտական կըրօնքը արգելք չէ, այն ատեն հարկաւ ուրիշ արգելք չի մնար կը կարծէ :

Իսկ ո՞ր է Մաճմէտականաց հասարակային բարքը, մի՞թէ այս տեղ արգելք մը չեկայ : Մաճմէտականաց հասարակային բարքը լաւ գիտնալու համար կամ Մաճմէտական մ'ըլլալու է եւ կամ Մաճմէտական ընտանեաց մէջ ընտելացած ըլլալու է — իսկ Մաճմէտական կըրօնքը ըստ որում իր արգի ըմբռնմամբ, կարգիլ օտար անձանց Մաճմէտական ընտանեաց հետ ըլլուելիք ընտելութիւնը, եւ ըստ որում այս կտակագիրը Մաճմէտականաց հասարակային բարքին վրայ լուծութիւն կը պահէ, կը հետեւի որ՝ այս կտակն ընողը կամ այս կտակը չը գիտեր եւ կամ չը յիշել ուզած է :

Եյս թող մնայ առ այժմ :

Եսկից վերջը կը խօսի արտաքին յարաբերութեանց եւ օտար տերութեանց վրայ :

Ենդիւր Տաւարարտան բարեկամութիւնը, Գաղղիոյ փոփոխամիտ քաղաքականութիւնը, Եւրօպիոյ անկերպարան քաղաքականութիւնը, Բրաւսիոյ անտարբերութիւնը, եւ Ուստիոյ

հակառակութիւնը կը հաստատէ, իսկ Ուստիոյ արեւելքի մէջ ըրած նոր նոր աշխարհակալութեանց վրայ միայն զարմանք կը յայտնէ, առանց կտակային գաղափար մը տալու : Ենդիւր կը դառնայ Պարսկաստանի վրայ խօսելու եւ աւելի ներքին գիտակցութեամբ կը խօսի ըսելով «այս օրոք օրս Պարսկաստան՝ Բուրսէն Ս. Բէրքադըրի խաւարութեան խաւար է » : Եւ Ենդիւր, Գաղղիոյ Բրաւսիոյ եւ Եւրօպիոյ վրայ քանիպէս տող որ գրած է, զրեւ թէ անոնց չափ տող զոհած է այդ տկար Պարսկաստանին վրայ, որու ոչ թշնամութեան մեծ բան մը կըլլայ եւ ոչ բարեկամութեան : Եւստի կերելի որ այս կտակին տեղը իր միտքը բաւական զբաղեցուցած է պարսկաստանի կառավարութեան վրայ :

Եսկից կը դառնայ Տաւարարտանի վրայ, անոնց վրայ պատմական ընդհանուր կերպով խօսելուն վերջը՝ հպարտութիւններն եւ ընկերական վիճակէ զուրկ ըլլալին կը յիշէ. նաեւ այս մասին շատ խիստ կը խօսի, որմէ կրնայ զուշակուել թէ այս զրոյցը յոյն մը չէ :

Կարգը կուգայ Պալլադիոններուն, իսկ անոնց շարժմանը եւ ազդային ներքին դարձածոց վրայ ամենեւին բան մը չըներ, որպէս թէ ատոնք արեւելքի մէջ բռնուելիք քաղաքականութեան մաս մը չունին, եւ կը բաւականաց զանոնք յոյներէն զատ պահելու ենք ըսելով :

Իսկ Սուլթան Սալաբիոյ, Արաբիոյ, Գարաւտուղի եւ Եւրօպիոյ վրայ բնաւ բան մը չըներ, որոնք արեւելքի քաղաքականութեան են դժուար եւ կոճուտ մարը չը կազմեն :

Իսկ զարով շայոց վայ, խիստ մօտէն կը խօսի, այնպէս որ շայ մ'եղած ըլլայ զրոյցը : Բ. Գառը՝ կըսէ, յունական եկեղեցւոյ հետ միանալու մասին շայոց մէջ դանդաղ գաղտնի դարձածքներուն (էնթրիկ) կըրէք թոյլտուութիւն ընելու չէ, եւ աշխարհական եկեղեցականին ազդեցութեան ազատելու փոխօրհան յոյններ տարածուելուն աշխատիլ, կարելի է խելացի միջոց մ'է :

Շայերուն մէջ յունական եկեղեցւոյ հետ միանալու գաղտնի գիտում մը եղած ըլլալը մէք չը գիտնեք, իսկ կան օմանք որ՝ Պէշիկթաշի մէջ Խորեն սրբազանին Յունաց եկեղեցւոյն տուած փոխադարձ այցելութեանն ատանի գաղտնի էնթրիկ մը կը գուշակեն եղեր, Գառը վրայ պարտինք խնդալ. բայց ի՞նչպէս կըլլայ որ՝ Գոռայի լաւագուտ որ այդչափ կարեւորութիւն տալով կտակ կընէ : Եւ շայոց մէջ Հոռոմոյ եւ կեղեցւոյն հետ միանալու նպատակն ունեցող խմբակին վրայ բան մը չըսեր, ասկից ալ զատ Եւրօպիոյ թաղաւորութեան վերահաստատութեանը երեւակայական գաղափարին խօսքը քանի մ'անգամ կը կնիւթ շայերը, կըսէ, Բ. Գառն պաշտօնները յալիշտակելու գիւրքի մը մէջ են, եւ կը գուշակեն տէրութիւնը որ՝ այս գաղափարին ծառայողները Բ. Գառն պաշտօններէն հեռու պահէ : վերջապէս որ կողմ դառնանք մեծ կարեւորութիւն տրուած է այն կտակին մէջ

Շայերուն ապագային վրայ, նաեւ շայոց ներքին գաղտնի գաղափարներուն վրայ յայտնուած կարծիքներուն նման միւս աղբաց ներքին գաղափարներուն վրայ կարծիք եւ զգուշութիւն յայտնուած չէ :

Միթէ շայերն ապագային մէջ այնչափ վտանգաւոր են, որչափ հասուն վտանք կ'սպառնայ Պալլադիոն Ուստիոն, Արաբիան եւ Գաւաւտադը :

Ի՞նչ կ'ընենալէ ատոնց վրայ լուծութիւն եւ մեր վրայ երկար խորհրդածութիւն եւ զգուշութիւն :

Ուստի այս զրոյցը Յոյն չէ, որովհետեւ Յոյները խտրիւ կատէ, Մաճմէտական չէ, որովհետեւ Մաճմէտականաց հասարակային բարքը չը գիտեր եւ կամ ատոնց վրայ բան մը չը խօսիր : որ մեծ մաս մ'ունի բարեկարգութեան խնդրոյն մէջ, Պալլադիոն չէ, Ուստի չէ, Արաբիոն չէ, Զրեայ չէ, որովհետեւ ատոնց վրայ ալ չի խօսիր, օտարական այսինքն Ենդիւրի Գաղղիացի կայն ալ չէ : որովհետեւ ատոնց վրայ գաղտնի եւ ծածկուած գաղափար մը չարտայատեր. արդեօք Պարսիկ է, այս կասկածելի է, որովհետեւ շայոց խիստ ծանօթ է. արդեօք շայ է, այս ալ կասկածելի է որովհետեւ Պարսկաց ներքնապէս ծանօթ է. ուստի աւելի հաւանականը պարսկահայ մ'է, բայց Հոռոմէական է թէ շայ : եթէ Հոռոմէական ըլլար, կը յորդորէր զկառավարութիւնը որ՝ այդ մասին ալ զգուշանայ կամ քաջալիք, մանաւանդ Լճիմիւսմայ ալթոնոյն Ուստիոնի մէջ գտնուելուն կամ չը գտնուելուն վրայ կարծիք կը յայտնէր, եւ որովհետեւ ատոնց երկուքին վրայ ալ լուծութիւն կը պահէ, հաւանականաբար կրնանք ըսել թէ՝ Հոռոմէական չէ, այլ Հոռոմէականութեան անտարբեր շայ մ'է :

Բայց թողնեք այն խնդիրը թէ՝ այս կտակը յօրինողն ով է, ու յայտնած գաղափարը նայինք :

Մեր միտքը Օսմանեան կառավարութեան արտաքին քաղաքականութեանը մասին յայտնած գաղափարներուն վրայ խօսիլ չէ, որովհետեւ քանի որ՝ Լաւրոպայ փոփոխութիւն կրէ, այդ քաղաքականութիւնն ալ անոր հետ կը փոխուի :

Մեր արտաքին քաղաքականութիւնը այսօր 1856ի գաղափարութեան վրայ վրայ հիմնուած է. այս գաղափարութիւնը ստորագրուած է Լաւրոպական տէրութիւններէն. բայց եթէ ատոնցմէ մէկը իր ստորագրութիւնը չը յարդէ՝ ո՞ր իշխանութիւնն է որ՝ զանի յարգելու պարտաւորէ — «ոչ» — ո՞ր ձեռքն է որ՝ այս սուլնը պիտի գործածէ — այդ յայտնի չէ. ուստի այն օրը երբ մեր մեր հայրենիքը ապահով կերպով պահպանելու կարող զօրութիւն մը կ'ստանանք, երբ մեր սուլններուն մեր շահը կը տիրէ, երբ մեր շահը կը պարտաւորէ որ՝ մեր սուլնները գործածելու համար ձեռքերնուս հրամայենք :

Հետեւաբար երբ 1856ի դաշնագրութեան բա-
րոյական զօրութիւնը մեր նիւթական զօրու-
թեամբը փոխարինենք ու զանի ստորագրողնե-
րուն իրենց ստորագրութիւնը յարգելն ու չը
յարգելն բանի տեղ չը դնենք, այն օրը մեր դա-
րադիւնին առաջին օրն է: Ուստի հիմակուքնէ
արտաքինի նկատմամբ ինչ որ ըսենք անօգուտ
է, այլ միշտ պիտեմք ուն մէջ տեղը տաւանող
նաւու մը պէս վարպետ և ճարտար նաւապետի
մը ապաւինելով՝ դէպ ի մեր նաւահանգիստը,
մեր զօրութեան նաւահանգիստը ուղղելու ենք
մեր շէջը:

Իսկ զայով ներքին քաղաքականութեան
այդ է մեր ընտանիքը, որու նկատմամբ կտա-
կալիւրը կարծիք կը յայտնէ թէ մէջ ցեղ է մի
յոյն-էլլէն է:

Բայց մէջ մտածելիք և խօսելիք բաւական
բաներ կան:

Պէտք է խորհն Արքայազնէն հեռադրա-
կան խնդրոյն վրայ մեր նախորդ հարցմանց
պատասխանը թէ և ստացանք, բայց հրա-
տարակութիւնը վաղուան թողուցինք:

— Եւ ըսենք թէ՝ Տեղապահ ամեն Ս.
ընտանիքն Արքայազնը, Ս.մեն. Ս. Պատ-
րիարքը Տրապիզոն գիմնասիոն պատգա-
մաւորաց մէջ պիտի գտնուի:

Նոյնպէս նաև ուրիշ քանի մ եպիսկո-
պոսներ որոց անունը դեռ չի մայանք:

Յուսալի է որ՝ Խրիմեան Արքայազնի
Պատրիարքութիւնը սեպտեմբեր 4ի ընդ-
հանուր ժողովոյ մէջ յատկապէս ծախա-
հարութեամբ ընդունող երեսօտիականներէն
մէկ քանիներն ալ պատգամաւորաց մէջը
գտնուին:

Ս. Ե. Կաթողիկոսէն ելած հետաքրքիր:

Ի Կ. Պոլիս. 17 սեպտեմբեր 1869
... Խմբագիր:

Վեհափառ Հայրապետն ամենայն
Հայոց բարեհաճեցաւ նրապատեւել զմեզ իւր
հեռադրական պատկառելի պատասխանու-
մբ, որոյ ճիշդ թարգմանութիւնը պարտ
անձանց կը համարեմք, ըստ բարձր հրա-
մանի Նորոյն Վեհափառութեան, հաղոր-
դել բարեպաշտ հասարակութեան ձեր
պատուական լրագրոյն միջոցաւ:

Երեւան 11—23 սեպտեմբեր 1869

« Ընդունեցանք ձեր հեռագիրը, և
« կը գովեմք ձեր բողոքը, վասն զի Հա-
« յատանեաց եկեղեցւոյ կանոնաց հա-
« կառակ է Կոստանդնուպոլսոյ Պատրի-
« արք ընտրել Սոյ եպիսկոպոսներէն, և
« մինչև ցայսօր այսպիսի օրինակ մը բը-
« նաւ երբեք տեսնուած չէ:

« Մեր կամբը ծանուցէ՛ք ամէն անոնց
« որ այս խնդրոյն մէջ կը փախարկին զայն
« խմանալ: »

ԳԵՌՈՐԳ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ

Մեր վեհափառ Հայրապետին ըստ
եկեղեցական կանոնաց տուած այս որո-
շումը, ուրախ եմք տեսնելու որ արդէն
Ազգիս ալ հասարակաց համազումն ու
փախարկն եղած էր և եղաւ:

Մնամք աղօթարար պաշտօնեայք օրհ-
նեալ Ազգիս Հայոց:

(Արքայազն-Քէնէ 8 եղբայրաց)

Սահմանադրութիւն

Մանրութեան անցեալ շաբթու շաբաթ
օր իր 1029րդ թերթին մէջ ստապէս կըսէ

« Նիհայեթ բէնչ չէմպիհ կիւնիւ քէյ-
« Ֆիլիթ պիլիմ մալիւմիմիլ օլտուդտա,
« կիտիպ Օդսէնէ մատտէյի սիւալ իյլէ-
« տիլիմիլտէ պարզ լմիլ ճէվապարըն
« նէթիճէսի մէզքիւր մէթուպուտն եա
« պիլ քէնէրէ ասանդուրալ գալմաշտէն է
« զայլ օլմաշ օլմաշտէն իյարէն արմաշ-
« արմաշ: »

Մանրութեան այս շաբաթ օր իր 1034
թերթին մէջ դարձեալ մի եւ նոյն նիւ-
թին վրայ ստապէս:

« Վազաա կէչէն բէնչ չէմպիհ կիւնիւ
« պիլ Օդսէնտէն կիտիպ մէթուպուտն իւ-
« թէմիլ իլ տիր. լաքին էօյլէ քէնտի եազ-
« տըլը կիլի « Էվսէ տիր կէթիլիլիմիլ-
« լիլիլիմ, տէմէյիլ, իւլա մէզքիւր իմ-
« զա սահիպէրլիմտէն պիլիլիլ օլմա խան-
« ճէնէն էֆէնտիյէ վէրմիլ օլտուդտա,
« վէ օլմա եանընտա պուլմաշտուդտա
« քէօյլէտի: »

Այս վերջի թերթումը ըսածին մէջ
յայտնի կը տեսնուի որ, մէկ անկիւն մը
մուշուած եւ կամ կորսուած է ըսած
չեմ եղեր:

Քիչ մ'ալ վար իջնանք:

« Ընդուն կիւնիւ խապէթէն Խիթան-
« պուլ կէզլիլ, վէ խանճէն էֆէնտիլի
« պուլապազ քէնտիլիլիլ քէօյլէտիլիլի
« պէյան իյլէտիլ: Խանճէն էֆէնտի
« տալիլ պիլիլ տիլիլիլիլիլ սօլլա Օդ-
« սէն ախշանտան պիլիլ իլէ կէօլիլիլիլիլ
« իւզէրլիլի կիտիպ քէնտիլիլիլ պուլաշտ-
« զուտ, վէ մէթուպուտ օլմա վէրմիլ
« տիր կիլիլ իսթէտիլիլիլ, վէ քէնտիլիլիլ
« տալիլ մէթուպուտ պարզ օլմաշտը ընդ
« պիլ գալ զաթլար հուզուրուտա իւ-
« պաթ իյլէտիլիլիլ (ի՛նչ մեծ դատ) վէ
« իլթէ օլ վազլթ Օդսէնիլ էօյլէ իսէ Էվ-
« տէ պարազ մըլ օլմալ ընդ մէտիլիլիլ պիլ-
« զէ խապէր վէրտի: Պիլ պուլ խապէրի
« պարզ լմիլտա, օրատան գալլալ տօղ-
« ըու Օդսէնէ կիլթիլիլ, վէ պարզ լմիլ
« ճէվապարըն նազլ իյլէտիլիլիլ սօնրա,
« թէքարէն պէլքի Էվլիմտէ պուլաշտ-
« մաշ տուր իմիլիլ իլէ մէթուպուտ իւ-
« թէտիլ, վէ արապալ պուլաշտալ ճէ-
« վապընը պարազ կէրի տէօնտիլ: »

Հոս ալ կորսուելու խօսք չիկայ այլ
ընտոււմ ու գտնամիլ Խապէթէն եղեր ա-
ռածը:

Քիչ մ'ալ վար իջնանք:

« Պու հիքեայէտէ վէ Օդսէնիլ պուլ
« պապտէ եազլալալալալալալ զիւտտէ
« թէտաճիլալ իտէճէք չէյ շու տուր քի,
« մէզքիլ մէթուպուտ հուսա երթէսիլալ
« շանա դատար զայստա օլալ պուլաշտ-
« մամըլ իքէն, չիւնքի նապըլ քի պիլ-
« տիրտիլ օլ ախշամ կիտիպ Խանճէն է-
« ֆէնտիլիլ քէնտիլիլ տէ իսթէմիլ տիր
« թա բէնչ չէմպիհ կիւնիլիլիլ եանընտա
« իմիլ տիր կիլիլ կէօլթէրմիլ տիր:

Ինչպէս կը տեսնուի այս պարբերու-
թեան մէջ կըսէ թէ՛ մեք շաբաթ իրիկուն
ուղեր ենք եղեր Խանճէն էֆէնտիլիլ:

Իսկ վերը կըսէ թէ (տես վերը Ման-
րութեան երրորդ պարբերութիւնը):

« Պարբաթ օր Պօլիս դայիլիք, Խան-
ճէն էֆէնտիլիլ տեսայ եւ իրիկունէ ինձ
տեսաւ եւ նամակն ուղեց եւն: »

Ըսել է շաբաթ գիշեր չենք ուղեր
Խանճէն էֆէնտիլիլ այլ հինգշաբթի ի-
րիկուն:

Բայց թէ նամակը մինչ շաբաթ իրի-
կուն կորսուած է եղեր:

Օրագիր թիւ 7ին մէջ ըսեր ենք:

« Շաբաթ օր վերոգրեալ յօդուածը
կարդացինք եւ այն ինչ պատասխանը կը
դրէինք, Մանրութեան խմբագիրներէն մէ-
կը (Ստեփան էֆէնտիլ Սարգիսեան) դը-
րատունիս եկաւ ուրիշ գործով մը, նա-
մակը յանձնեցինք անոր չընդունեց իսկ
Փանոսեան էֆէնտիլ երեկ (երկուշաբթի)
զայով նամակն առաւ: »

Մանրութեան մեր այս պարբերութիւնը
օրինակած է ստապէս:

« Իսկ Փանոսեան էֆէնտիլ երեկ գալով
« նամակը առաւ: »

Եթէ Մանրութեան կատարութեան տեղ
բաւերը դրած ըլլար, նամակին շաբաթ
ցորեկ մեր քով գտնուած ըլլալը իր ըն-
թերցողացը խմբուցած պիտի ըլլար:

Մհա այս է այս խնդրոյն նկատմամբ
մեր վերջին պատասխանը. իսկ ուրբաթ
օր տեսնուելիս մենք չենք դրած եղեր
որու վրայ կը զարմանայ, մենք ալ կըսենք
թէ՛ եթէ ուրբաթ օրուան ըրած տեսու-
թիւնիս դրելու արժանի բան էր, ինչու
ինքը շաբաթ օր իր 1029րդ թերթին մէջ
չէր նկարագրած:

Եւ յաւինք որ պարապ տեղ մեր եւ
Մանրութեան ընթերցողները կըրարեցնենք,
վասն զի եթէ շաբաթ առաւու իր այն
յօդուածը դեռ չը հրատարակած, երկու
վայրկեան հեռու գտնուած դրատունիս
մէկը զրկելով իր նամակն ուղեր, այսչափ
խօսք ալ աւելորդ էր:

Տ Ա Ն Ի Լ Ի Ե Ի

Արեւմտաւորութեան օլան մալիլիլի-
միլ թարգմանեալ եազլալալալալ նէզա-
րէն, Շքօտրուեա եազլալ Սիլթ նամ. դա-
րիէտէրի խրիսթիանալար, մէզքիլալ դա-
րիլիլիլ ճամիլիլ զաթէթ եազլալալալալ
րէթտէ հալարէթ իյլէմիլ լէր տիր: Եւ օյ-
լէքի, պիլ տօմալ կէթիլիլ ճամի տէ-
րուիլիլիլ միհրապ էօնիլիլ քէմիլլէր
վէ իլ տիլալալալալալ գանը իլէ գարալա-
լալալալալալ սօնրա, հալվանըն պաշընը Խ-
մամա մալալալ օլան մահալէ գոյմալալ
տըր: Պու վազալալ թէքմիլ խալալ է-
հալիլիլիլ հըրա ու իւր շմընը մահալ օլ-
մաշ իսէտէ, վալի բաշա հալընթէրլիլիլ
ճէտարէթիլ սալլալալալ սաթէսիլիլիլ էհա-
լիճէ աւալալալալ վազալալալալալալ արը:

Պէօյլէ պիլ ճիւնաթէթ պիլլէ օլ տէրէ-
ճէ պիլիլալ պիլալալալալ կէօլիլիլիլիլ
տիր քի սահիլիլիլիլ հէման կիւն ինան-
մամըլ կէթիլիլ, մէկերլիլ հիւքիլիլ Սէ-

